

Tuần Báo Vô Vi

30 tháng 11 năm 2014

Số 214

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thông Báo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Luồng điện xuất phát tâm linh đi từ đâu?
2. Toàn thân ô trược ở chỗ nào?
3. Chuyện thâm tình là chuyện gì?
4. Nguyên lai bốn tánh từ đâu sanh ra?
5. Vui trong niềm vui trong thanh tịnh là sao?
6. Sự quang chiếu của Thượng Đế vào lúc nào?
7. Những gì tạo thành thanh tâm?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Sydney 06-02-97 2:35 AM 1) Hỏi: <i>Luồng diễn xuất phát tâm linh đi từ đâu?</i> Đáp: Thừa luồng diễn xuất phát tâm linh đi từ trung tim bộ đầu đi lên, chạy thẳng về trung tim sinh lực cần khôn vũ trụ, càng ngày càng lớn rộng, hiểu được nhiều điều từ đời lẫn đạo, mở rộng đường đi không còn bờ ngõ nữa. Kệ: Quy nguyên giềng mối sống thanh hòa Chuyển hóa đường tu chẳng nặng mưa Sưu tập tinh vi càng thức giác Vía hồn quy một rõ thượng thừa.	Sydney 07-02-97 4:30 AM 2) Hỏi: <i>Toàn thân ô trước ở chỗ nào?</i> Đáp: Thừa toàn thân ô trước từ bộ ruột chứa đựng chất nhờn tích tụ ô trước hô hấp, hơi thở nặng trước chứng minh xuất phát từ bộ ruột đưa độc tố ra vào qua hơi thở hằng giây hằng phút, trước rước trước thanh hòa thanh. Kệ: Pháp luân thường chuyển tự phân hành Giải tỏa phiền ưu tự hướng thanh Thống khổ chính mình lo giải trước Cần khôn quy một hướng về thanh.
Sydney 08-02-97 6:10 AM 3) Hỏi: <i>Chuyện thâm tình là chuyện gì?</i> Đáp: Thừa tình cờ tái ngộ là chuyện thâm tình, nhắc nhở lẫn nhau câu chuyện xa xưa, từ kiếp này cho đến kiếp trước, đầy hứa hẹn ở tương lai. Kệ: Thâm tình diễn giải thức tâm linh Quá khứ tương lai cũng chính mình Tiến hóa vô cùng không dấy động Cần khôn quy một rõ thân mình.	Sydney 09-02-97 5:20 AM 4) Hỏi: <i>Nguyên lai bốn tánh từ đâu sanh ra?</i> Đáp: Thừa nguyên lai bốn tánh sanh ra từ lúc ban đầu mới sanh ra, căn cứ theo luật nhân quả mà hồi sinh. Kệ: Hóa hóa sanh sanh lúc ban đầu Nhân quả phân minh cuộc tiến trình Duyên nghiệp đồng hành trong thức giác Hồn không tiêu diệt vẫn còn mình.
Sydney 10-02-97 4:00 AM 5) Hỏi: <i>Vui trong niềm vui trong thanh tịnh là sao?</i> Đáp: Thừa vui trong niềm vui trong thanh tịnh là đã bằng lòng giải nghiệp trong nội tâm mà tiến hóa, không còn sự bờ ngõ trong tâm thức, thật sự khai triển trực giác của chính mình. Kệ: Cầm mồm thực hiện làm thịnh giải Trần trước không lưu tự tiến hoài Quy vía quy hồn trong giới động Tự mình học hỏi chẳng lầm sai.	Sydney 11-02-97 3:30 AM 6) Hỏi: <i>Sự quang chiếu của Thượng Đế vào lúc nào?</i> Đáp: Thừa sự quang chiếu của Thượng Đế có ác có thiện, tùy theo dục vọng của quần sanh, trong thanh có trước, trong trước có thanh, dẫn tiền trong luật nhân quả. Kệ: Nhơn sanh nhân quả làm đầu tiên Thực triển tâm linh giải nổi phiền Tinh khí trụ hành minh giác thức Trì tâm tu luyện tự mình yên.
Sydney 12-02-97 3:55 AM 7) Hỏi: <i>Những gì tạo thành thanh tâm?</i> Đáp: Thừa luồng diễn thật sự hướng thượng hóa giải mọi sự trần trước trong nội tâm, trở thành thanh tâm sáng suốt. Kệ: Thực hành phát triển rõ đường đi Thượng giới khai minh tiến kịp kỳ Sáng chói chơn hồn quy một mối Trì tâm thanh tịnh tự hồn phi.	

Tưởng Niệm Tổ Sư Đổ Thuần Hậu

12 tháng 10 âm lịch

(Thứ Tư, ngày 3 tháng 12 năm 2014)

Tổ Sư Đổ Thuần Hậu (1883-1967)

Kính Thưa Toàn Thể Quý Bạn Đạo,

“Uống nước nhớ nguồn” một nền tảng cao quý đối với một xã hội hay một tổ chức luôn luôn coi trọng luân thường đạo đức. Cũng theo truyền thống quý báu này, ngày tưởng niệm Tổ Sư hằng năm là 12 tháng 10 Âm lịch, nhằm ngày 3 tháng 12 Dương lịch năm nay là một ngày lễ quan trọng với tất cả bạn đạo Vô Vi trên thế giới, qua công ơn sáng lập Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí của Đức Tổ Sư - Đổ Thuần Hậu

Ngày tưởng niệm Đức Tổ Sư hằng năm, ngoài những hình thức hội họp lễ nghi, đây cũng là cơ hội gia đình Vô Vi quây quần hội tụ, nêu cao tinh thần “Tôn sư trọng đạo” một lòng tri ân, ghi nhớ công lao hạnh nguyện tu hành của Thầy Tổ. Cùng nhau thực hành, tiếp tục duy trì và phát triển những thành quả sáng tạo mà Đức Tổ Sư đã để lại.

Nhân dịp lễ tưởng niệm Đức Tổ Sư, chúng con thành kính tri ân Đức Tổ Sư đã sáng lập pháp thiền khoa học, thực hành hữu dụng, mang lại lợi ích cho người Việt Nam nói riêng và cho nhân sinh nói chung.

Kính chúc tất cả các bạn đạo Vô Vi gặt hái được nhiều thành quả tu tập trong ngày tưởng niệm Đức Tổ Sư.

Kính Thưa,
Ban Biên Tập “Tuần Báo Vô Vi”

Ghi Chú: Có nhiều bạn thắc mắc về ngày liễu đạo của Tổ Sư qua các kinh sách đã xuất bản. Chúng tôi sẽ hiệu đính khi có ấn bản mới.

Mời các bạn xem hình chụp mộ Tổ Sư trên website <http://www.voviphatphap.org/pix/TombDTH.jpg>

Yêu Cha (tiếp theo)

...
“Tiên không thấy tiên diên khùng
Ngọc hoàng hòa giải cuối cùng cho con”

Tiên không thấy tiên diên khùng: Cho nên Ngọc hoàng cho thấy chiến tranh cho càng nhiều để hòa giải cuối cùng cho con để mây giết với nhau rồi mây mới chán.

“Tiên theo đại giác đường môn
Chư Tiên, chư Phật giúp con tiến hoà”

Lúc đó mới hướng thượng, mới biết được chư Phật, chư Tiên, chơn Tiên và chơn Phật thấy rõ ràng. Giúp con tiến hòa có những ảnh hưởng rất tốt, đã có và đang đưa xuống cho mọi người.

“Việc Ngài nhập hội Long Hoa” : Ráng tu thành chơn Tiên mới nhập được hội Long Hoa.

“Vui hòa các giới sơn hà hiệp ngôi”: Đó vô Long Hoa hội rồi thì mọi người đều đồng đẳng, không có cái gì hết, đã hiệp ngôi một nhứt trí hết không có cái gì lộn xộn.

“Chẳng còn lý luận sang tôi”: Không có chê người này, khen người kia nữa.

“Ai ai cũng thế cũng ngôi yên vui”: Lúc đó mặc sức triền miên thiên định. Đó, thời gian nó thay đổi và tâm trạng con người bây giờ các bạn làm cha trong gia đình lắm khi các bạn có mắt cũng như mù. Biết con nó hành động như vậy là sai nhưng mà giáo dục nó không nghe, thấy không? Rồi bây giờ các bạn làm thế nào để cho nó khôn, để cho nó gặp sự khốn cùng, để cho nó gặp sự thiếu thốn rồi nó biết thương yêu cha mẹ. Nó biết cha mẹ nó là cao quý.

Bây giờ cái cảnh của chúng ta ở đây cũng vậy. Chúng ta là người Việt Nam gặp nhiều chiến tranh, gặp nhiều đau khổ, gặp cảnh đói khổ nó hù trước mắt chúng ta luôn luôn. Đó, bây giờ chúng ta mới thấy rằng cái sự cao quý ở bên trên nuôi dưỡng chúng ta bất cứ giờ phút khắc nào. Cũng như tôi nói hơi thở của bạn, ai tạo cho bạn, bên trên tạo cho bạn chớ ở dưới này đâu có tạo ra được. Ở dưới này lấy hơi thở đó mà gây lộn. Lấy cái hơi thở đó lập thành

chiến trường để giết chóc lẫn nhau. Đó, mình thấy sự sai lầm không? Khi mà chúng ta thấy giá trị của hơi thở rồi, chúng ta mới trở về hòa mình thực sự, chúng ta thấy tình thương rải rác khắp nơi. Trời Đất đã lo chúng ta từ giờ phút khắc mà chúng ta không biết trở về đó thôi. Chúng ta gây sự đau khổ và chúng ta tự hạ giá trị đó thôi, làm cho chúng ta buồn bực, không biết cái cảnh thương yêu nó nằm ở chỗ nào. Nhưng mà chỉ thương yêu cái giả tạm mà cái thương yêu trường cửu không biết. Rồi đâm ra sân hận, đâm ra so đo, đâm ra tính toán thì nó phải đi xuống. Nó gây khổ cho nó. Nó làm cho nó phiền muộn, làm cho nó không thấy có một lối thoát ngay bản thân nội tạng con tim của nó cũng không có lối thoát đừng nói tới cái gia cang.

Cho nên, các bạn rất có phước, rất may mắn được học cái pháp Vô Vi này. Tự mình giải tỏa, tự mình khai tiến, tự mình giải tiến tất cả những sự đau khổ của nội tâm. Cho nên, các bạn gặp phải những sự đau khổ là các bạn có gặp một cái chuyện mới để giáo hóa các bạn. Một cái chuyện lạ kỳ trong đầu óc các bạn không có thể tưởng tượng mà có. Cái cơ hội ở bên trên đưa xuống để đưa các bạn trở về với các bạn và đưa các bạn trở về với ngôi thứ của Thượng Đế cao quý chớ không phải ở ngôi thứ eo hẹp. Cho nên, các bạn cứ tu đi rồi nó sẽ có mọi việc chứ không phải không. Nhưng mà ở đời gia cang chúng ta, người tu bên Vô Vi này nó thế nào? Nó siêng năng, nó phải làm việc. Người ta làm mấy tiếng nó làm mấy tiếng để giúp đỡ gia đình. Rồi ngoài giờ đó nó phải lo tu tịnh dẫn tiến trong cái tình thương hòa đồng. Thương yêu, nó có hợp tình hợp lý trong thương yêu chớ không có phải thương yêu bậy bạ đâu. Nó có cái giá trị dẫn tiến, xây dựng cởi mở lẫn nhau. Nên các bạn rất có phước mới gặp được cái Vô Vi này. Nhưng mà các bạn phải cố gắng tu, cố gắng tự đi. Bởi vì người ta đã phát cho mình một chiếc xe, một cái đường lối để dẫn tiến mà mình không chịu lái thì làm sao, không lẽ kêu người ta lái giùm cho mình sao! Họ lái giùm cho mình họ tới, rồi mình còn ngồi đó, thấy không?

Cho nên, các bạn cố gắng tu không nên bỏ cái cơ hội. Bởi tôi nói đi nói lại, nhiều người nói ông Tám nói đi, nói lại, nghe ông chấp rồi ông cũng khuyên

tu. Bởi vì cái tu các bạn thấy có giá trị không? Các bạn chịu sửa bạn là bạn thấy có giá trị, chịu sửa bạn, bạn thấy tiến bộ. Chớ bạn đi sửa người ta làm sao bạn tiến bộ được, thấy không? Bạn sửa bạn, bạn mới thấy mình. Bạn xây dựng bạn, bạn mới được hưởng, thấy rõ ràng chưa.

Đó, cho nên tất cả đều đưa lại sự cao quý thích hợp tự tiến cho các bạn. Chớ không phải là tôi nói đó rồi hữu ích cho tôi. Không! Bởi vì tôi là con người được đi, được biết, được thông cảm cần khôn vũ trụ. Tôi mới đem lại cái gì cho các bạn để các bạn có một cái đường lối rõ rệt, sáng suốt cũng như tôi đã và đang đi. Chớ tôi không có mong rằng các bạn làm được cái này, các bạn cho tôi tiền bạc, không có.

Hỏi nào tới giờ các bạn cũng thông cảm vấn đề đó, không bao giờ có. Nhưng mà tôi chỉ có tình thương

mong muốn các bạn trở về. Rồi lúc đó chúng ta tái ngộ mấy hồi, tu nhứt kiếp ngộ nhứt thời, ráng tu đi. Nhiều người nói tới nay tôi muốn gặp ông Tám là tôi muốn là tôi động. Mà tôi vẫn tu, tôi vẫn giữ đường lối đó tu, tôi không muốn gặp nhưng mà nó gặp. Còn tôi làm biếng, tôi bỏ làm sao tôi gặp được. Cho nên phải hành, cái cuộc hành trình của chúng ta lâu dài mà chúng ta buông bỏ là từ không động, không động là nó tịnh. Tịnh là nó minh, minh là nó kiến thị, nó thấy rõ, chớ không có gì đâu, mà ráng hành để tới.

Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 29/5/1977)

Thông Báo

Kính thưa quý bạn đạo,

Theo tin mới nhất cho biết tình trạng sức khỏe của Bà Tám đã thay đổi và không có tiến triển tốt đẹp so với mấy ngày trước. Các bác sĩ cũng vẫn thăm viếng đều. Có tin tức gì mới lạ chúng tôi sẽ thông báo sau.

Kính xin quý bạn đạo tiếp tục cầu nguyện Bề Trên xin cho Bà Tám sớm được hoàn toàn bình phục.

--

Thân mến,
Ban Biên Tập "Tuần Báo Vô Vi"

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ PHÁP

Strasbourg, ngày 26 tháng 8 năm 1996

Kính gửi Thầy Tám,

Con tên là LCT ở Strasbourg, nước Pháp. Như trong thư trước, con có thưa qua Thầy về chuyện gia đình của con, nhưng không được rõ ràng lắm, con xin nói lại :

Con đã đưa gia đình qua Pháp từ năm 1978, lúc vượt biên có vợ và 4 con, qua Pháp sanh thêm một đứa con trai, tất cả là 4 trai, 1 gái. Đứa nhỏ nhất năm nay được 18 tuổi. Những năm đầu gia đình sống rất vui vẻ và hạnh phúc, vợ chồng lo làm ăn gây dựng lại cuộc đời mới, nhưng thời gian qua, sự thay đổi môi trường sống thì thay đổi lòng người. Con thì thích sống theo lối giản dị, thích tình người chân thật, nên bạn bè rất đông, thích thể thao và ca hát, làm sao đủ sống thì thôi. Ngược lại vợ con thì thích tranh danh đoạt lợi (*hiện nay bà đang có 1 nhà hàng làm với các con*) nên từ đó vợ chồng khắc khẩu lời qua tiếng lại, sau cùng đi đến sự tan rã. Vợ con đã đưa con ra toà ly dị từ năm 1993. Chiều theo luật thì con phải ra khỏi nhà từ năm đó, nhưng con nghĩ về tình cảm của các con và nghĩ mình cũng có lỗi nên nán ná ở lại và chiều theo ý vợ để đem lại sự vui vẻ cho gia đình. Nhưng càng chiều thì càng bị động, nhiều lúc con nghĩ con không còn là giống tánh con nữa. Con bỏ ra đi, nghĩ rằng chết trước khi chết, trước chết sau cũng vậy. Nhưng số con vẫn chưa được giải thoát, con vẫn phải trở về với gia đình.

Kính thưa Thầy Tám, gần đây con được sự hướng dẫn của bà Trần Minh Phụng, đệ tử của Thầy. Con đã thử và thực hành theo PLVVKHHBPP, con lấy sự thành tâm chấp hành theo giáo lý, con đã bỏ uống rượu, tự xa lánh các bạn bè xấu, ăn chay thấy ngon miệng, con giữ được 37 ngày, thì một biến cố xảy đến cho con. Vợ con lại nổi cơn ghen nói con và bà Phụng lấy chuyện tu

để làm chuyện mờ ám, cầm dao đòi giết con và đuổi con ra khỏi nhà. Con đi ở nhà các bạn thì bà quá rối kêu bà Phụng ra chửi và cấm không được giúp đỡ con, nếu không bà sẽ làm nhục bà Phụng. Vợ con muốn đưa con vào đường cùng, không lối thoát. Con muốn bỏ đi xa hay trở về sống và chết ở nơi quê hương mình, nhưng chưa đủ điều kiện. Hiện tại, con rất bơ vơ và rối trí, muốn tìm 1 nơi thật yên tĩnh để tiếp tục theo pháp lý của Thầy cho quãng đời còn lại.

Con không biết diễn đạt sao thêm cho Thầy rõ chuyện của con. Con mong sao nếu có duyên, được gần Thầy để được Thầy che chở và hướng dẫn con đi theo đường tu của Thầy, con chết rất là mãn nguyện.

Con xin dừng bút, rất mong thư hồi âm của Thầy.

LCT

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Réunion, ngày 28 tháng 11 năm 1996

CT con,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 26/8/96, được biết con đang đứng trong tình trạng nhồi quả của gia cang. Đó là vì tuổi con và vợ con đã bị xung khắc, cần xa hơn cần gần.

Muốn rời khỏi xứ Pháp đi Canada thì với quốc tịch Pháp đi Canada, có quyền ở 6 tháng. Nếu con thành tâm tu, con có thể liên lạc thiền đường ở Canada, hỏi anh Phan Cao Thắng có thể chấp nhận con đến đó không? Montreal, Canada lạnh lắm, tìm được việc làm thì con mới có thể sống ở đó được.

Con bị đứng trong tuổi xung khắc với gia cang, thì con phải rời một thời gian để sửa chữa, hành pháp nhiều để nghiệp lực sẽ giải tán. Chính con phải hành pháp thì con mới giải được, vì con làm nghề nhà hàng, nó còn mang thêm nghiệp sát nữa.

Đủ mọi mặt tấn công con, nên con phải bỏ vợ tại thế, bây giờ con tu PLVV, biết giá trị của phần hồn, giữa Thiên Địa Nhơn, con là người có một thể xác cấu trúc từ siêu nhiên hình thành, toàn là điển quang của Trời Đất đang nuôi dưỡng, lúc đó con mới dày công tu học, quán thông chính mình, sửa mình thì mới giải được nghiệp lực của mình, thì phần hồn mới tiến được.

Con đang ở trong tình trạng trầm trọng là thân hồn bất an, và tu thì luôn luôn phải bị nhồi quả mới tiến được. Có nhồi quả thì con mới có cơ hội thức tâm. Càng nhồi quả càng hiểu được giá trị của sự thanh tịnh mà tu. Hướng tâm về thanh tịnh, hướng tâm về tình Trời đang phục vụ chúng sanh không ngừng nghỉ tại thế gian, đã giúp chúng ta có cơ hội có thể xác làm chủ phần hồn.

Con nên dừng mãnh hướng về thanh tịnh, về Trời Phật thì con mới giải quyết được trận đồ ly tán của gia cang hiện tại. Cố gắng hành pháp nhiều thì điện năng từ trường của con sẽ phát triển và con sẽ nói sự thật cho người kế tiếp biết. Nhiều người cũng đang bị nghịch cảnh như con. Không nhiều thì ít, chúng ta tu để hiểu mình, hiểu rõ hành động sai trái của chính mình để ăn năn sám hối, tự sửa, thì lúc đó chính ta mới nói ra sự thật cho mọi người cùng tu cùng tiến. Như vậy con sẽ làm đại sự chứ không phải làm tiểu sự cho tương lai. Cố gắng tu đi để pháp lực càng ngày càng mạnh thì phần hồn sẽ tiến được tới chỗ dễ dãi và ổn định ở tương lai.

Nếu con muốn đi, thì con phải có tinh thần phục vụ và nhịn nhục, viết thư cho bạn đạo Vô Vi để họ chung hợp giúp đỡ con, như thiền đường anh Phan Cao Thăng, Calgary hay Vancouver. Con có thể liên lạc với họ để có sự chấp thuận trước khi đến. Không nên đi ngang mà tạo khổ thêm, phải thành thật với nhau, có sự hợp tác để có chỗ ổn định để thiền, tiến bước, giải nghiệp cho tâm thân an lạc ở tương lai.

Luong Sĩ Hằng

THƯ THẦY GỎI CÁC BẠN TU SINH VÔ VI

Kính gọi các bạn tu sinh tại các thiền viện quý mến,

Tu sinh tại thiền viện, sau khi trải qua một thời gian mà quý bạn đã cảm thức được Pháp Lý Vô vi là của chính bạn, bằng lòng tự khai thác lấy chính mình, nhiên hậu quý bạn mới dần thân bước vào thiền viện thực hiện pháp môn theo những giờ giấc

thuận tiện mà người đi trước đã đề ra. Khi vào thiền viện nhận pháp đề tu, Bé Tám luôn sát cánh với quý bạn hiền, dốc lòng tu không nhiều thì ít quý bạn cũng hiểu được một phần lầm lỗi của quá khứ của quý bạn. Bé Tám ngày đêm vì bạn mà bằng lòng dần thân cùng quý bạn, viết ra Mục Bé Tám giữa đêm khuya tận tình phục vụ các bạn hằng tuần, vừa thực hành vừa lý thuyết dần giải minh bạch sở năng điển quang của quý bạn, hầu mong tâm tư của các bạn hiểu được và dứt khoát chủ kiến, hướng về sự thanh nhẹ mà tự tu tự tiến, dẹp bỏ cá tánh eo hẹp đối đãi tốt đẹp với nhau và với những người sắp đến với chúng ta. Nơi thiền viện là nơi phục vụ và tu học, chứ không phải là nơi phô trương tài năng hay chia phe lập đảng, hoàn toàn thực hiện công phu tu học để lo cho tương lai của phần hồn, chứ không phải là trụ sở để liên lạc bạn bè, xây dựng tình yêu cho thể xác. Nếu quý bạn nào còn ý nghĩ này, xin quý bạn tự động rời khỏi thiền viện, giành chỗ cho những người thành tâm tu học đến thực hiện nơi đó. Bạn không nên quý Bé Tám mà quên chính bạn. Bạn nên quý bạn và tu thật thì thức hoà đồng sẽ được sớm mở chung vui hoà bình dù trước hay thanh, chúng ta cũng có thể ảnh hưởng được. Ta cần thực thi đứng đắn, đời đạo song tu - đối với đời, ta phải niệm nỡ đối đãi với mọi người, đối với đạo chúng ta phải thật sự dần thân công phu theo đúng tinh thần xây dựng của mỗi thiền viện. Dẹp tất cả những cá tánh ích kỷ và tự ái xa xưa cho đến ngày nay, quý bạn sẽ được tươi tốt như hoa nở mùa xuân:

*Không tiền không bạc không tâm động
Giải quyết gieo duyên tự triển vòng
Sống động điển quang yêu thực chất
Giữ mình thanh sạch tự cầu mong*

Kệ trên, nếu quý bạn cảm thấy không thích hợp thì kính xin quý bạn rời khỏi thiền viện ra lập đời mới theo cá tánh của quý bạn. Vô Vi là không còn không nữa, không nên ôm cá tánh núp bóng Vô Vi. Bạn đạo không bằng lòng, tiếp tục nuôi dưỡng những tinh thần chia rẽ và tự hại.

Vài dòng chữ mộc mạc và đơn sơ, kính xin quý bạn đọc kỹ và tự nguyện với lòng mình mà tự tu, không nên ôm chấp mà bỏ dở cơ hội tu tâm thăng tiến. Kính chúc quý bạn tâm thân thường lạc.

Quý thương,
Luong Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 12 tháng 7 năm 1980
MẤU ÁI 27

Tình thương giao cảm nỉ non
Quy về nguồn cội chẳng còn khổ đau
Minh tâm kiến tánh nhiệm màu
Rõ mình rõ họ rõ tàu Tây Phương.

Chơn tâm thực hiện mới an
Tự bàn tự tiến mở màn khai tâm
Lý đời lẽ đạo diệu thâm
Thực hành tự đạt khỏi lầm khỏi sai.

Lý kia phân xét nơi người
Tâm kia trọn giữ vui cười hợp khuynh
Mẹ sanh mẹ dưỡng chơn tình
Giúp con tiến hóa hòa mình nơi nơi.

Thực hành giải tỏa đêm ngày
Nghiep thân gieo nặn nghiệp bầy đảo điên
Đất trời chẳng phải của riêng
Của chung thiên hạ triền miên thực hành.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam
Minh Giải: Lương Sĩ Hằng

Hồi Ba Mươi Sáu

CUNG DAO TRÌ MỞ TIỆC LỚN TẠ ƠN CHƯ TIÊN PHẬT,

ĐỨC LÃO MẪU KHEN THƯỞNG DƯƠNG SINH CÙNG CHÚC MỪNG SỰ THÀNH CÔNG

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 23 tháng 10 năm Canh Thân (1980)

Thơ

*Lịch tặn ma nạn chí bất di
Thiên đường lộ thượng thụ minh bi
Mang mang khổ hải mình đăng tháp
Thánh đức hoằng dương vạn Phật tùy.*

*Pháp cổ kinh sao tam lục hồi
Mê nhân tỉnh giác hướng thiên thôi
Dương Sinh đại mệnh kim giao chỉ
Ngọc dịch quỳnh tương kính thập bôi.*

Dịch

Trải nhiều ma nạn chí thêm bền
Đường tới thiên đường đã khắc tên
Biển khổ mênh mang đèn tháp sáng
Hoằng dương đạo đức Phật cùng Tiên.

Băm sáu hồi kinh đã chép biên
Đạo trời phạm thể thức tâm liền
Dương Sinh đại mệnh nay hoàn tất
Phần thưởng tặng mười chén rượu Tiên.

Tế Phật: Thiên đường đã dạo xong một vòng, trách nhiệm nặng nề được giao phó nay đã hoàn tất xong xuôi. Sách Thiên Đường Du Ký xuất hiện trước công chúng hẳn là sẽ gây sự chú ý đặc biệt, bởi lẽ nó là một tấn tuồng mô tả lại đời sống phong phú vui tươi và kì thú của chư Tiên Phật, cùng phong

cảnh tươi sáng tại thiên đường do Lão Tăng cùng Dương Sinh hợp diễn. Vở tuồng này giờ đây kể như đã diễn xong, khắp nơi hân hoan đón mừng thưởng thức, mong chúng sinh chớ coi qua rồi bỏ, mà phải nghiền ngẫm tìm hiểu ý nghĩa đạo đức do Tế Phật cùng Dương Sinh diễn tả qua những màn hài hước, vì vở kịch diễn nghĩa từ bi, lương thiện, trang nghiêm của chư Tiên Thánh Phật. Khi vở tuồng chấm dứt ta còn muốn ngồi lại để quan sát cảnh chúng sinh lên sân khấu diễn xuất, và muốn nhất nhất đều vỗ tay hoan nghênh không muốn khán giả ngủ gật hoặc không muốn coi tiếp. Bữa nay là ngày vui mừng, Dương Sinh hãy y phục chỉnh tề, thanh tịnh thân tâm chuẩn bị tới cung Dao Trì dự đại tiệc.

Dương Sinh: Thưa ân sư con đã sửa soạn xong. Gần hai năm nay theo thầy dạo cõi trời muôn phần sung sướng, lòng con vô cùng cảm kích.

Tế Phật: Tâm thầy cũng cảm thấy như vậy, mong rằng hai thầy trò tâm tâm tương ứng, cùng lên đài sen tế độ chúng sinh.

Dương Sinh: Thưa rất phải, tòa sen này bữa nay lớn hơn gấp bội, hào quang tỏa ngời bốn phía trông thật đáng yêu.

Tế Phật: Cày bừa một phen gặt hái một phen, đài sen có thể giúp chúng ta ngồi mãi chẳng đắm chìm, có thể thấy sức nhẫn nại phi thường, vì nước pháp nhuần thấm bụi trần tan biến, do đó hoa sen nở rộ khiến càng tăng thêm ánh sáng lớn lao, đó chính là quả vị của con.

Dương Sinh: Thưa ân sư con cảm thấy thẹn thùng không dám nhận.

Tế Phật: Chớ e ngại, chúng ta hãy tới cung Dao Trì...

Dương Sinh: Thừa tại sao cõi trời lại nhiệt náo một cách lạ lùng? Giống như có chuyện gì vui mừng lắm.

Tế Phật: Có quan hệ tới việc Tam Tào phổ độ, chúng ta phụng chỉ viết sách trời tới bữa nay hoàn tất, Tam Tào đã rõ, người và trời đều mến, chư Thánh Thần Tiên Phật rất vui mừng, vì lại có một cuốn sách trời lưu truyền thiên hạ, thay thế chư Thánh Tiên Phật khuyến hóa người đời.

Dương Sinh: Thì ra nguyên lai là như vậy, tự thấy thân này chẳng quá tầm thường nên mới có vinh dự phụ trách chức vụ Thánh Tiên thay trời hóa độ... Muôn nẻo hào quang cõi trời sáng suốt chiếu khắp đại thiên thể giới, hình ảnh thật là kì diệu.

Tế Phật: Đó là ánh sáng cõi trời, mong người đời noi theo con đường sáng sửa đó mà leo thang trời đại đạo, nơi đó không còn đen tối thống khổ, chỉ có sự quang minh vô lượng cùng đạo pháp hoan hỉ... Đã tới cung Dao Trì, chúng ta xuống đài sen.

Dương Sinh: A, phía trước chư vị Tiên Thánh cao minh đông đúc, hào quang chiếu tỏa bốn phía, tiệc lớn đã bày sẵn, có tiên nữ trình tấu nhạc Tiên, thanh âm du dương khiến tâm hồn thoải mái thanh nhẹ.

Tế Phật: Đức Quán Âm Đại Sĩ đã tới.

Đại Sĩ: Bữa nay Phật tôi vô cùng hoan hỉ, đặc biệt tới đây cùng tham dự hội lớn, Tế Phật dẫn Dương Sinh lên ngôi trước quý tân khách.

Tế Phật: Dương Sinh hãy theo thầy, chúng ta tới ngôi phía trước quý tân khách.

Dương Sinh: Thừa con không dám, vì quý tân khách quá đông, thầy và con ngồi phía cuối cũng tốt lắm rồi.

Tế Phật: Bữa nay không được ngại ngùng, không nghe Đại Sĩ vừa nói hay sao.

Dương Sinh: Xin tuân lệnh. Thấy các quý Tiên Thánh cao minh quá đông, trong lòng cảm thấy kính hoàng sợ hãi không yên, quý vị đó cứ chăm chú ngó con, nét mặt lộ vẻ vui mừng.

Tế Phật: Chúng ta hãy ngồi xuống đây.

Dương Sinh: Hay quá, trên bàn tiệc bày đầy trái ngon vật lạ, có cả rượu quỳnh tương hương thơm bay ngào ngạt, trong lòng cảm thấy yêu thích vui mừng.

Đại Sĩ: Bữa tiệc lớn hôm nay là do Lão Mẫu Dao Trì khoản đãi, chư Tiên Phật cao minh ba cõi vâng lệnh mời đến đông đủ, quý giáo chủ của mọi tôn giáo đã tới, tổ sư Lã Thuần Dương cũng vừa đến, Bát Tiên phơi phới bay lại.

(còn tiếp)

